

амово то сърдце, И Бъгъ ми є пратилъ да ти по-
 мъгнеме, и да ти заплати мъ за онака любовъ,
 коѧто ни си сотворилъ. Втото избѣвихъ ѿ рѣки
 діяволски. Това рѣкоха и не ги видохъ, и азъ
 благодарихъ Бъга, и ѿстанихъ малъ въ тоза дѣмъ,
 обаче се боихъ да излѣземъ, да не мѣ пакъ граб-
 наятъ, и прекръстихъ та излѣзохъ, и оупобаехъ
 на Бъга, ходиахъ малъ, єсте пакъ діяволите тър-
 чатъ слѣдъ мене, и вѣкатъ да идеме скършъ, да
 го фанеме, да не побѣгнеме, а азъ се оуплашихъ
 мнѣго, почехъ да вѣгамъ по скобршъ, и вѣкахъ:
 пресватая Богородица помогни ми, така като
 вѣгахъ, дойдохъ при єдна огненна река, коѧто
 бѣше полна со смѣй, и други стрѣшии звѣрове
 ядски: тиа стоѣха въ огньата до глагъти, и гла-
 вите имъ стоѣха ѿ вѣни, И оуста та имъ зап-
 нали като да чакатъ нѣщо да гадатъ. Я діявole
 те, който ме гонѣха, вѣкаха да скокнемъ въ рѣка
 та: илъ, ако не, онъ со сила ще да мѣ фѣратъ
 а тѣзъ глѣдахъ набоколо, нѣмали нѣкое мѣсто
 дрѹго, да се спасемъ, и видѣхъ єдинъ мостъ,
 но тѣсенъ колькото єдна стапка ширина, и толко
 високъ ми се стрѣваше, като да достига до небо
 то. Не знѣхъ що да правимъ, да скокнемъ въ
 рѣката бѣше ме стрѣхъ ѿ огно и ѿ змѣйтъ; да
 идемъ на мостата, коѥто не ще да вѣде, и по-
 мыслихъ да идемъ на моста, и така стапихъ на
 єдинъ васамакъ со стрѣхъ и трепетъ, а діяволи
 те идеха слѣдъ мене и вѣкаха: кога излѣзохъ
 гроѣ на врѣхатъ на моста стигнахъ мѣ діявole тъ,
 и та вѣкнахъ съ голѣмъ плачъ: пресватая Богородица
 помози ми, и се найде предъ мене скобра
 помощница, и даде ми пречистую свою десницу,
 и рече ми: не бойсе возлюбленный рабъ мой, защо
 ты си мене любилъ, любителъ мой читалъ си я-
 къю-ости, и похвали мой, и си хранилъ сиромаши,